

MAGTÁR

Az expedíció

Nárron, a sebesült szárnyú sárkány szomorúan lógatta hét fejét, amikor találkozott a varázslóval. A sárkány első és második feje elpanaszolta, hogy párbajban megsérült a szárnya, így nem tud többet repülni. Több se kellett a varázslónak, mondott egy varázsigét:

*Sárkány szárnyán lévő seb
egykettőre behegedjl!*

A hirtelen jött gyógyulásnak megörült a sárkány harmadik és negyedik feje, és biztatta az ötödik és hatodik fejét, hogy hálálják meg a varázsló segítségét. A varázsló elmesélte, hogy előző nap egy falánk bogár felfalta a kertjében az összes varázs- és gyógynövényt, egy magot se hagyott. A varázsló azért volt éppen úton, hogy új magokat keressen.

- Egy titkos magtárban megtalálható a világ összes mérgező és gyógyító virágának magva. Csakhogy a kapuját hatalmas, tizenkétfejű, álmatlan sárkány őrzi. Százévenként egy napra álomba szenderül az álmatlan sárkány, és ez a nap éppen ma van! - mondta a sárkány hetedik feje.
- Gyere, varázsló, megmutatom, hol szerezhetsz új magokat!

A varázsló felkapaszkodott a sárkány hátára, és a nyolc fej egyszerre az égbe emelkedett.

- Bajital - nézett fel a boszorkány, a varázsló szomszédja varázskönyvéből, amiben gyógyírt keresett a kertjét megtámadó kártevőre. - Én bájitalt akarok, nem bajitalt - dünnyögte mérgesen. Akkor az ablakán át meglátta, hogy a varázsló a

hétfejű sárkány hátán nyugat felé repül. Több se kellett a boszorkánynak, varázsseprűjén azonnal a nyomukba eredt.

Mire a varázsló és a hétfejű sárkány a magtárhoz ért, a hatalmas, tizenkétfejű álmatlan sárkány már dúrban és mollban is hangosan horkolt. Néhány száz méterrel mögöttük a boszorkány is megérkezett, és a cirokseprűjével elbújt egy szerteágazó bozót ágai mögé.

- Gyorsan hozd el a magokat, amikre szükségem van! - mondta a sárkány a varázslónak.

A varázsló belopakodott a magtárba, és gazdagon megpakolta minden zsebét magokkal. Még a süvegét és a csizmáit is színültig töltötte különféle varázsmaggal: az örökgyümölcsfa magjától a tomboló szélvihar magjáig. Majd a sárkány hátán hazaindult, hogy helyrehozza, amit a falánk bogár elpusztított.

Amint kellő távolságra kerültek, a boszorkány seprűjén berepült a magtárba. De alig markolt a varázsbabmag zsákjába, máris menekülnie kellett, mert a sárkány felébredt, és tüzet okádott rá! A helyzet reménytelennek tűnt, de a boszorkányt megmentette szupergyors seprűje, csak csúcsos kalapja pörkölődött meg. Mikor hazaért, a háza küszöbén a varázsló ajándékát találta: egy zacskó varázsmagot.

- Juhéj - sikkantott örömeiben a boszorkány, majd bement a házába, és megkereste varázskönyvében, hogy miként lehet a varázsbabmagokkal eljutni az óriások országába és az aranytojást tojó tyúkhoz.

KOVÁCS ZOLTÁN TIBOR